

פרשת קרח

פסוק / כותרת (טז, טו)

אל תפן אל מנחתם

וברש"י לפי פשוטו הקטורת שהם מקריבים לפניך מחר אל תפן אליהם, והמדרש אומר יודע אני שיש להם חלק בתמידי ציבור אף חלקם לא יקובל לפניך לרצון תניחנו האש ולא תאכלנו, ע"כ. ועי' בשפתי חכמים שביאר להא דהוצרך רש"י להוסיף דברי המדרש, דהוקשה לו לפי' הפשוט דהא בקרא כתיב מנחה, וקטורת אין נקראת מנחה, ע"ש.

ונראה עוד, עפמש"כ הגר"ח דבקטורת שלא לשמה ל"ש הדין דלא עלתה לבעלים לשם חובה ככל הקרבנות, וכתב הגרי"ז לבאר, דקטורת כל ענינה היא ההקטרה וגם אם זהו לא לשמה, הרי אף דבהלכות קרבנות לא עלתה לבעלים מ"מ הקטרה מיהא נעשתה וא"צ להקטיר שוב, דדוקא בכל הקרבנות דעיקר קיומם הוא במה שמתכפרין ע"י כך וצריך שיעלה להם לשם חובה א"כ בשלא לשמה צריך לשוב ולהקריב, אך משא"כ בקטורת שעיקר מצותה היא בהקטרה, עכ"ד. ואפשר לומר לפ"ז דהוא מה שהוקשה לרש"י, דאי איירי בקטורת מ"ש בזה אל תפן אל מנחתם דהא מ"מ מצות הקטרה מיהא נתקיימה, ולכן הוסיף עוד את דברי המדרש שביקש על חלקן בתמידי ציבור.

מקור: נחלת בנימין